سُورَةُ السَّجدَة

بِسۡمِ بەناوی ٱللَّهِ خودا ٱلرَّحۡمَٰنِ ئەوپەڕی میهرەبان وبە بەزەیی (ناوێکی پیرۆزی خودایە) ٱلرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

الٓمٓ ئەلف لام میم (١) تَنزِيلُ دابەزاندنی الْكِتَابِ ئەوکیتابە(قورئان) لَا رَيْبَ فِيهِ گومانی تێدانیە مِن لە رَّبِّ پەروەردگاری

الْعَالَمِينَ جیهانیانە (٢) أَمْ یان (بەڵکو) يَقُولُونَ دەڵێن افْتَرَاهُ هەڵی بەستوە بَلْ بەڵکوو هُوَ ئەو الْحَقُّ حەق ڕاستییە مِن لە

رَّبِّكَ پەروەردیگارت لِتُنذِرَ تا ئاگادار بکەیت و بترسێنی قَوْمًا قەومێک مَّا أَتَاهُم بۆیان نەهاتوە مِّن نَّذِيرٍ هیچ ترسێنەرێک مِّن لە

قَبْلِكَ پێش تۆ لَعَلَّهُمْ بەڵکوو يَهْتَدُونَ ڕێی حەق دەگرنەبەر (٣) اللَّهُ (پەروەردیگارت) الله الَّذِي ئەوەی خَلَقَ خولقاندوویەتی

السَّمَاوَاتِ ئاسمانەکان وَالْأَرْضَ و زەوی وَمَا و ئەوی بَيْنَهُمَا لەنێوانیان دایە فِي لە سِتَّةِ شەش أَيَّامٍ ڕۆژان ثُمَّ پاشان

اسْتَوَىٰ بەرزبوو عَلَى لە سەر الْعَرْشِ عەرشی خۆی لَكُم نیتانە مِّن دُونِهِ جگە لەو مِن هیچ وَلِيٍّ یار ویاوەر وسەرخەرێک

وَلَا و نە (هیچ) شَفِيعٍ تکاکارێک أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ جا بیرناکەنەوە و پەندوەرناگرن (٤) يُدَبِّرُ تەدبیردەکات و بەڕێوە دەبات

الْأَمْرَ هەرچی فەرمان و کاروبارە مِنَ لە السَّمَاءِ ئاسمان إِلَى بۆ الْأَرْضِ زەوی ثُمَّ پاشان يَعْرُجُ بەرز دەبێتەوە إِلَيْهِ لۆی فِي لە

يَوْمٍ ڕۆژێک كَانَ مِقْدَارُهُ بڕەکەی أَلْفَ هەزار سَنَةٍ ساڵ بوو مِّمَّا لەوەی تَعُدُّونَ ئێوە دیژمێرن (٥) ذَٰلِكَ ئەو(زاتە) عَالِمُ زانای

الْغَيْبِ پەنهان و نادیار وَالشَّهَادَةِ و بینراوە الْعَزِيزُ خاوەن دەسەڵات و باڵا دەست ی الرَّحِيمُ (میهرەبانی) بەخشندەیە (٦)

الَّذِي ئەوەی أَحْسَنَ چاکی کردوە كُلَّ هەموو شَيْءٍ شتێک خَلَقَهُ کە خولقاندوویەتی وَبَدَأَ و دەستی پێکرد سەرەتای خَلْقَ خەلقی

الْإِنسَانِ ئینسان مِن لە طِينٍ قوڕەوە (٧) ثُمَّ پاشان جَعَلَ دروستی کرد نَسْلَهُ نەوەکانی مِن لە سُلَالَةٍ پاڵاوتەو پوختەیەک

مِّن لە مَّاءٍ ئاوێکی مَّهِينٍ بێ نرخ و بایەخ (٨) ثُمَّ پاشان سَوَّاهُ ڕێکی کرد وَنَفَخَ و فووی کرد فِيهِ تیایدا مِن لە

رُّوحِهِ گیان و ڕۆحەکەی (کە خۆی خاوەنیەتی هەر خۆی دەزانێ چی یە) (واتە گیانی فوکرد بە بەریا) وَجَعَلَ داینا (دروستی کرد) لَكُمُ بۆتان

السَّمْعَ بیستن وَالْأَبْصَارَ بیناییەکان وَالْأَفْئِدَةَ و عەقل و هۆشەکان قَلِيلًا کەم و دەگمەن ە مَّا تَشْكُرُونَ (ئەوەی) شوکرانەبژێری دەکەن

(٩) وَقَالُوا و گوتیان أَإِذَا ئەرێ ئەگەر ضَلَلْنَا گووم بووین ف ِ ي لە ناو الْأَرْضِ زەوی أَإِنَّا ئەرێ ئێمە لَفِي دیسان لە

خَلْقٍ خولقانێکی جَدِيدٍ تازە (دادەبین) بَلْ بەڵکو هُم ئەوان بِلِقَاءِ بە دیداری رَبِّهِمْ پەروەردگاریان (لە قیامەت)

كَافِرُونَ دان نانێن وبێ باوەڕن (١٠) قُلْ بڵێ يَتَوَفَّاكُم (گیانتان ئەکێشێ) مَّلَكُ فریشتەی الْمَوْتِ مردن الَّذِي ئەوەی

وُكِّلَ بِكُمْ ئێوەی پێ سپێردراوە ثُمَّ پاشان إِلَىٰ بۆلای رَبِّكُمْ پەروەردیگارتان تُرْجَعُونَ دەگێردرێنەوە (١١) وَلَوْ جا ئەگەر

تَرَىٰ دەبینی إِذِ کە الْمُجْرِمُونَ تاوەنبارەکان نَاكِسُو شۆڕیانکردۆتەوە رُءُوسِهِمْ سەریان عِندَ لای رَبِّهِمْ پەروەردگاریان

رَبَّنَا پەروەردیگارە أَبْصَرْنَا بینیمان (بە چاوی خۆمان) وَسَمِعْنَا و (بە گوێی خۆمان) بیستمان فَارْجِعْنَا جا بمانگێڕەوە نَعْمَلْ دەکەین

صَالِحًا چاکە إِنَّا ئێمە بێ گومان (ئێستا) مُوقِنُونَ دڵنیاین(یەقینمان بۆ پەیدابوو) (١٢) وَلَوْ جا ئەگەر شِئْنَا بمان ویستبا

لَآتَيْنَا (هەر دەمانهێنا بۆ) كُلَّ هەموو نَفْسٍ نەفسێک هُدَاهَا هیدایەتەکەی (پەیڕەوی ڕێی حەق) وَلَٰكِنْ بەڵام

حَقَّ چەسپا و جێگیر بوو الْقَوْلُ ئەو وتەیە مِنِّي لە منەوە : لَأَمْلَأَنَّ هەر پڕ دەکەم جَهَنَّمَ دۆزەخ مِنَ لە الْجِنَّةِ جنۆکە

وَالنَّاسِ و خەلک أَجْمَعِينَ گشتیان (١٣) فَذُوقُوا جا بچێژن بِمَا بەوەی نَسِيتُمْ لەبیرتانکردبوو لِقَاءَ دیداری

يَوْمِكُمْ هَٰذَا ئا ئەو ڕۆژەتان إِنَّا ئێمە نَسِينَاكُمْ بەجێمان هێشتن (وەک لەبیرکراو) وَذُوقُوا و بچێژن عَذَابَ عەزاب ی

الْخُلْدِ هەتاهەتایی بِمَا بەوەی كُنتُمْ لەڕابردوو تَعْمَلُونَ دەتانکرد (١٤) إِنَّمَا هەر ئەوان يُؤْمِنُ باوەڕدەهێنن بِآيَاتِنَا بە ئایاتەکەنمان

الَّذِينَ ئەوانەی إِذَا کە ذُكِّرُوا یادکرانەوە بِهَا پێی خَرُّوا کەوتن بەڕووودا (کەوتنێکی بە دەنگ) سُجَّدًا بەسوژدەبردن

وَسَبَّحُوا و تەسبیحیان کرد (بەرزی و پاکی وپیرۆزی یان ڕاگرت) بِحَمْدِ بە (وێرای) ستایش کردنی

رَبِّهِمْ پەروەردگاریان {بە پاکی و پیرۆزی ستایشی پەوەردیگاریان کرد} وَهُمْ و ئەوان

لَا يَسْتَكْبِرُونَ خۆ بەگەورە ناگرن (هەردەم خۆ بەبچووک دەبینن لە ئاست ئاياتەکان) ۞ (١٥) تَتَجَافَىٰ هەر دوردەکەوێتەوە و وەلادەچێ

جُنُوبُهُمْ تەنیشتەکانیان عَنِ لە الْمَضَاجِعِ پێخەفان يَدْعُونَ دەپاڕێنەوە لە رَبَّهُمْ پەروەردگاریان خَوْفًا بەترسەوە

وَطَمَعًا وەبە ئارەزووخوازیەوە وَمِمَّا و لەوەی رَزَقْنَاهُمْ پێماندا‌ون (ڕزق) يُنفِقُونَ دەبەخشنەوە (١٦) فَلَا تَعْلَمُ جا نازانێت

نَفْسٌ هیچ نەفسێک مَّا چی یە (ئەوەی) أُخْفِيَ نادیار کراوە و شاراوەیە لَهُم بۆیان مِّن لە قُرَّةِ ئۆقرەگرەی أَعْيُنٍ چاوان

جَزَاءً (وەک) پاداشت بِمَا بەوەی كَانُوا يَعْمَلُونَ دەیانکرد (١٧) أَفَمَن دەی ئایا کەسێ كَانَ مُؤْمِنًا ئیمانداربووبێ

كَمَن وەک ئەوەیە كَانَ -- فَاسِقًا دەرچوو -بێ -لە ئیمان (فاسق بووبێ) لَّا يَسْتَوُونَ چوون یەک نابن (١٨)

أَمَّا الَّذِينَ جا هەرچی ئەوانەی آمَنُوا باوەڕیان هێناوە وَعَمِلُوا و کردوویانە الصَّالِحَاتِ کردەوە چاکەکان فَلَهُمْ ئەوە بۆیان هەیە

جَنَّاتُ باخەکانی الْمَأْوَىٰ ئەوجێیەی بۆی دەچن بۆ حەسانەوە و ژیان (ماڵەکانیان لە بەهەشت) نُزُلًا جێگا و مەنزڵگایانە

بِمَا بەهۆی ئەوەی كَانُوا جاران يَعْمَلُونَ دەیانکرد (١٩) وَأَمَّا الَّذِينَ و هەرچی ئەوانەش فَسَقُوا یاخی و فاسق بوون

فَمَأْوَاهُمُ ئەوە جێگایان النَّارُ ئاگرە كُلَّمَا هەر جارەی أَرَادُوا ویستیان أَن کە يَخْرُجُوا دەرچن مِنْهَا لێی أُعِيدُوا گەڕاندرانەوە

فِيهَا بۆناوی وَقِيلَ و گوترا لَهُمْ پێیان ذُوقُوا بچێژن عَذَابَ عەزاب وئەشکەنجەی النَّارِ ئاگر (ی دۆزەخ) الَّذِي ئەوەی

كُنتُم ئێوە جاران بِهِ -- تُكَذِّبُونَ بڕواتان -پێ -نەدەکرد و بەدرۆتان دادەنا (٢٠) وَلَنُذِيقَنَّهُم و بەدڵنیاییی هەر پێیان دەچێژین مِّنَ لە

الْعَذَابِ ناخۆشی وئەشکەنجە ی الْأَدْنَىٰ (کە) نزمتر و کەمترە (عەزابێ دونیا) دُونَ جگە لە الْعَذَابِ ناخۆشی و ئەشکەنجەی

الْأَكْبَرِ هەرەگەورە لَعَلَّهُمْ بەڵکوو يَرْجِعُونَ دەگەڕێنەوە (٢١) وَمَنْ و کێ أَظْلَمُ ستەمکارترە مِمَّن لەوکەسەی

ذُكِّرَ یادکراوە (و ئامۆژگاری کرا) بِآيَاتِ بە ئایات رَبِّهِ پەروەردگاری ثُمَّ پاشان أَعْرَضَ ڕووی وەرگێڕا عَنْهَا لێی إِنَّا ئێمە بێگومان

مِن له الْمُجْرِمِينَ تاوانكارەكان مُنتَقِمُونَ تۆڵەسێنین (٢٢) وَلَقَدْ بەدڵنیایی آتَيْنَا ئێمە هێنامان بۆ مُوسَى موسا

(سەلامی خوای لێبێ) الْكِتَابَ فَلَا تَكُن جا وامەبە: فِي له مِرْيَةٍ دوودڵی (مەبە) مِّن له لِّقَائِهِ ڕووبەڕوو بوونەوەی ئەو

وَجَعَلْنَاهُ و ئەومان کرد بە هُدًى ڕێ نیشاندەر لِّبَنِي بۆ نەوەکانی إِسْرَائِيلَ (یعقوب) (٢٣) وَجَعَلْنَا و دامانا مِنْهُمْ لەوان

أَئِمَّةً چەندین پێشەوا يَهْدُونَ ڕێنمونی دەکەن بِأَمْرِنَا بە فەرمانی ئێمە لَمَّا کاتێک صَبَرُوا دانیان بەخۆداگرت وَكَانُوا --

بِآيَاتِنَا بە (هۆی تێگەیشتنیان لە) ئایاتەکانمان يُوقِنُونَ یەقینیان دە -بوو- (٢٤) إِنَّ بێگومان رَبَّكَ پەروەردیگارت هُوَ خۆی

يَفْصِلُ بڕیار دەدات و حوکم دەکات لە بَيْنَهُمْ نێوانیان يَوْمَ ڕۆژی الْقِيَامَةِ قیامەت فِيمَا لەو شتانەی كَانُوا وابوون فِيهِ کە تیایدا

يَخْتَلِفُونَ جیاواز بوون و ڕێک نەدەکەوتن (٢٥) أَوَلَمْ يَهْدِ ئایا ڕێنمایی نەکردوە لَهُمْ بۆیان كَمْ چەند مان

أَهْلَكْنَا لەناوبرد و خاپورمان کرد مِن لە قَبْلِهِم پێش ئەوان مِّنَ لە الْقُرُونِ نەتەوەکان يَمْشُونَ دەڕۆن (و هاتوچۆ دەکەن) فِي لەناو

مَسَاكِنِهِمْ ماڵەکانیان وشوێن نیشتەجێ بوونیان إِنَّ بەدڵنیایی فِي لە ذَٰلِكَ ئەوەدا لَآيَاتٍ بێگومان (هەیە) چەندین بەڵگەی گەورەو دیار

أَفَلَا يَسْمَعُونَ ئا دەی نابیستن؟ (٢٦) أَوَلَمْ يَرَوْا ئایا نەیان بینیوە أَنَّا ئێمە نَسُوقُ وەڕێ دەخەین الْمَاءَ ئاو إِلَى بۆ

الْأَرْضِ ئەو زەویەی الْجُرُزِ ووشک وبێ ڕووەکە فَنُخْرِجُ جا دەردەکەین بِهِ پێی زَرْعًا ڕووەکێک تَأْكُلُ دەخوات مِنْهُ لێی

أَنْعَامُهُمْ ئاژەڵەکانیان وَأَنفُسُهُمْ و خۆشیان أَفَلَا يُبْصِرُونَ دەی نابینن؟ (٢٧) وَ کەچی يَقُولُونَ دەڵێن مَتَىٰ کەیە هَٰذَا ئەم

الْفَتْحُ (لێک) کردنەوە (سەرکەوتنە) إِن ئەگەر كُنتُمْ ئێوە- صَادِقِينَ ڕاستگۆ-بوو بن (٢٨) قُلْ بڵێ يَوْمَ ڕۆژی

الْفَتْحِ (لێک) کردنەوە لَا يَنفَعُ سوود نابەخشیتە الَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُوا بڕوایان نەهێناوە إِيمَانُهُمْ ئیمان و باوەڕهێنانیان وَلَا و نە

هُمْ ئەوانیش يُنظَرُونَ چاوەڕوان دەکرێن (مۆڵەت دەدرێن) (٢٩) فَأَعْرِضْ ئیتر ڕوو وەرگێڕە عَنْهُمْ لێیان (پشتیان تێ بکە)

وَانتَظِرْ و چاوەڕوان بە إِنَّهُم ئەوان بەدڵنیایی مُّنتَظِرُونَ چاوەڕوانن (٣٠)